

اعجاز بیانی قرآن بر مبنای موضوعی بودن زیبایی

منصوره دعاگو^۱

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد ادبیات عرب دانشگاه علامه طباطبایی، mdk.doagoo@gmail.com

چکیده

قرآن در عصری نازل شد که شعراء در سطح عالی شعر می‌سرودند و در بلاغت به حد کمال رسیده بودند، لذا قرآن نیز اعجازش در بلاغت و زیبایی کلامش ظهور کرد. از طرف دیگر نیز زیبایی موضوعی است و ذوقی نمی‌باشد، به این معنا که یک شیء نمی‌تواند بی‌دلیل و برهان زیبا باشد، ما برای شناخت زیبایی نیازمند شاقول هستیم تا بتوانیم سره را از ناسره تمییز دهیم، این میزان نیز قابل شناسایی است، هر چه اثر به این میزان نزدیک‌تر باشد، متن زیباتر است. متن قرآن نیز از این اصل بیرون نیست، وقتی باور داریم قرآن اثری زیباست، پس به تبع آن این میزان نیز در آن رعایت شده است، تا آن جایی که قرآن خود میزان گشته است. لذا در این مقاله با روش تحلیلی-توصیفی بعد از اثبات اعجاز بیانی قرآن و موضوعی بودن زیبایی، اصول و قواعد زیبایی یک متن را بیان می‌کند و سپس به بررسی این اصول در متن قرآن می‌پردازد و در آخر به این نتیجه می‌رسد که تک تک این اصول در قرآن پیاده گشته است تا جایی که خود قرآن معیاری در بلاغت و زیبایی می‌شود. «فتبارک الله احسن الخالقین» بر این اساس به تفاوت نص قرآن با سایر متون پی می‌بریم که در متون دیگر ادباء برجسته با وجود تمام تلاش و کوششان برای ظهور اثری ممتاز، باز نتوانستند اثری بدون خطا و عیب از خود باقی بگذارند و تنها تا حدودی توانسته‌اند خود را به این معیار نزدیک کنند.